

VUKOVAR - CRKVA KRALJICE MUČENIKA

N	11. 01.	NEDJELJA KRŠTENJA GOSPODINOVOG	10:30	MISA za puk (pro populo)
P	12. 01.	Tatjana	08:00	+ Pejo, Manda i Jelica Lopandić
U	13. 01.	Hilarije	08:00	++ Ružica Andrić i svi iz obitelji Ruf
S	14. 01.	Feliks	- - - -	Sveta misa u Bogdanovcima
Č	15. 01.	Pavao pustinjač	08:00	++ Stanisav i Ana Kuzmić; + Jakob Tomić
P	16. 01.	Marcel	08:00	Za zdravlje obitelji Čakan i Pandžić
S	17. 01.	Antun, opat	08:00	++ Angelina i Jure Čutura
N	18. 01.	DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU	10:30	MISA za puk (pro populo)

OBAVIJEST ZA KRIZMANIKE I PRVOPRIČESNIKE

- ⇒ Župnu katehezu nastavljamo početkom veljače, a sve kandidate za prvu pričest i krizmu molim da iz župe krštenja donesu potvrde o krštenju. Oni koji su kršteni u ovoj župi ne trebaju donositi nikakve potvrde.
- ⇒ Krizmanike molim neka razmisle tko će im biti kum na krizmi i do našeg katehetskog susreta u veljači neka kumovi od svojih župnika zatraže pismeno posvjedočenje za kumovanje na krizmi.

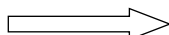
„U ono vrijeme: Dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti...”

(iz Evanđelja po Mateju)

Isus je došao svojevolutno na krštenje. Nije ga mama natjerala, sâm je došao. Ne znam je li neka dobra fešta bila nakon toga - to ne piše. Mi smo uglavnom kršteni kao djeca, ali na temelju volje, želje i vjere roditelja. Oni su tako htjeli. I mi smo kršteni. Na temelju volje i vjere drugih. I onda smo upali u kolo tradicije. U kolo nasljeđa, koje nam možda ne znači baš ništa, ali ne škodi jer se uvijek može neko dobro slavlje napraviti. Prvo je bilo u našu čast kada smo se rodili, a druga fešta bila je kada smo kršteni.

I tako nam je uskoro, samo nekih devet godina kasnije, a leti vrijeme pa tko to uopće broji, došlo vrijeme za prvu pričest. Po načelu: “Idu svi pa idem i ja”, još uvijek ovisni o volji roditelja, ali ovaj put više po principu socijalizacije nego na temelju vjere, dakle: “Idi, vidiš da ide cijeli razred”. Nema veze što crkvu prvi puta vidiš u svojoj devetoj godini, nema veze što te od krštenja do prve pričesti nisu ni donijeli ni doveli, ni poslali u crkvu, ali, eto, svi smo kršteni. I imamo jednaka prava u Crkvi. To je najvažnije.

I onda dođe krizma. Tu se neki već uspiju izboriti za svoje pubertetsko “ja” pa roditelji popuste i tako, sine, ne moraš na krizmu. I dalje se vodiš kao kršćanin, jer si upisan u Maticu krštenih. Nitko te neće izbrisati, ne brini. Najmanje te zanima vjera, Crkva i Bog, ali ih provlačiš kroz svaku psovku pa ih se često spomeneš. I tko tebi ima što govoriti, ti si kršten i znaš sve!

Pa onda dođe vrijeme ženidbe. Traže zaručnici crkvu uz pomoć navigacije, a župnika traže uz pomoć cijelog sela i grada. Sve se čude „kad' li se tu crkva izgradila!” I onda počinju zahtjevi: prvo bi se odjednom krizmao, jer si se, eto, kao malo opametio i želiš “cijeli paket sakramenata” odjednom. Pa svatovi su ti, tradicija je u crkvi se vjenčati... Istina, mali broj ipak dođe iz vjere, ali veći broj zaručnika u crkvu dođe jer im je potreban neki filmski scenarij, koji uključuje i crkvu i svadbenu koračnicu... i svećenika - barem za sliku. Svećenik dobije samo jednu uputu: „Nemojte dugo“. Bitno je da je tu 47 djeveruša, baklje i oni papirići što lete oko crkve još pet mjeseci nakon vjenčanja. Pred crkvom kao na stadionu, petarde kao da je rat opet počeo, milijun balona, i sto kila riže, jato golubova, tona reznih papirića - sve za dobru fotografiju. I treba tako. Ti si kršten, ti imaš pravo.

Ali ne treba zaboraviti da u svakom navedenom slučaju ostaje isti zaključak: "To u crkvi nam je najvažnije". Tako se barem kaže, to što si došao lagano pijan na vlastito vjenčanje, to što svi viču u crkvi kao na utakmici jer se ne znaju ponašati - to je kriv svećenik, nisi ti kriv, svećenik je kriv jer te nije na vjeronauku naučio kako se ponaša u crkvi. Možda bi te i naučio, ali te nije vidio od tvoga krštenja. A sad ulaziš u brak pa priča ide dalje: Dođe vrijeme za krstiti prvo dijete... Svi smo sretni, svi smo kršteni, pa naravno da ćemo i dijete krstiti. Baka ih je malo natjerala, baka ih je i dovela u župni ured, baka jedina na krštenju zna odgovoriti „amen“ i cijeli Očenaš izmoliti, ali načelno je i to krštenje na temelju volje i želje roditelja. I onda donesu dijete na krštenje, više fotografa dovedu nego li rodbine, ali dobro, krštenje nam je važno. I sada slušamo ono isto pitanje koje je postavljeno našim roditeljima i kumovima: "Vi tražite krštenje za svoje dijete. Time se obvezujete da ga odgajate u vjeri... jeste li toga svjesni?" Pa da, naravno smo svjesni..., a već na dogovoru za krštenje pitaju svećenika: "Mora li baš biti pod misom, koliko to traje, da se juha ne ohladi, da čobanac ne čeka, da tamburaši dođu na vrijeme" i tako dalje. A ovo u crkvi nam je, naravno, opet najvažnije. Tako se barem kaže.

I onda im dijete opet "upadne" u to kolo tradicije i običaja, za nekoliko godina ide na prvu pričest, krizmu..., a oni, sada kao roditelji, dođu na misu prve pričesti ili misu krizme pomalo natjerani i sve se čude i pitaju je li to crkva gdje su vjenčani ili je navigacija opet pokazala krivu cestu.

Uglavnom, od krštenja mnogi nemaju ništa, osim par slika u albumu i uspomene na zidu. I prođe vrijeme. Prođe život. Odreknu se ljudi vjere, običaja, tradicije, Crkve... Neki odu toliko daleko od vjere da izrijeckom daju do znanja kako ne žele svećenika ni blizu u trenutku smrti. I onda, kada taj umre, dođe rodbina u suzama: "Pa, znate, nije on to tako mislio... on je kršten..." I onda svećenik dođe na ukop, a pola prisutnih se pita: "Otkud svećenik?" A načelno sve uvjete pokojnik je stekao krštenjem.

Krštenje je, dakle, dovoljno da bi netko bio pričešćen, krizman, crkveno vjenčan i pokopan. Krštenje je dovoljno da bi se netko zvao kršćanin. Krštenje je dovoljno da budeš punopravni član Crkve. Krštenje je dovoljno da kritiziraš Crkvu, papu, biskupe, svećenike, i sve one koji idu u crkvu. Krštenje ti daje dvije mogućnosti: ili stajati sa strane kao mnogi koje je Ivan Krstitelj krstio, ali nisu nikad to u životu pokazali djelima, ili shvatiti da je Isus nakon svoga krštenja prošao zemljom čineći dobro.

	Broj katoličkih obitelji	Blagoslov obitelji	LUKNO u 2025.
Vukovar	655	529 (80,7 %)	305 (46,5 %)
Bogdanovci	212	187 (88,2 %)	141 (66,5 %)
UKUPNO	867	716 (82,5 %)	446 (51,4 %)

- **BLAGOSLOV OBITELJI** u našoj župi je završen. Hvala svima koji su nam otvorili vrata i s kojima s ostvarili molitveno zajedništvo. Hvala vam i na daru za župu i za ministrante.
- Za naknadni termin blagoslova javite se župniku pa će vas posjetiti u danima od utorka do petka tijekom ovoga tjedna.
- Srijedom je župnik u Bogdanovcima pa župni ured srijedom ne radi, a sveta misa srijedom je samo u Bogdanovcima.
- Župnu katehezu - za školsku djecu, mlade i odrasle vjernike - nastavljamo početkom veljače i u Vukovaru i u Bogdanovcima.

- ⇒ **PRVA PRIČEST U VUKOVARU:** 12. travnja 2026. (nedjelja)
- ⇒ **PRVA PRIČEST U BOGDANOVcima:** 17. svibnja 2026. (nedjelja)
- ⇒ **KRIZMA U VUKOVARU:** 24. svibnja 2026. (nedjelja)

BOGDANOVCI - CRKVA SVETOG LEOPOLDA MANDIĆA

N	11. 01. 2026.	NEDJELJA KRŠTENJA GOSPODINOVOG	09:00	<i>++ Tomislav, Ante i Nediljka Popović; ++ Jozo i Milka Gelo</i>
S	14. 01. 2026.	<i>Srijeda</i>	09:00	<i>++ Ivo Prce; ++ Ivan, Luca i svi iz obitelji Udženija</i>
N	18. 01. 2026.	DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU	09:00	<i>++ Ilija i Ana Čolaković i svi iz obitelji Čolaković, Babić i Babijaš</i>

Župni listić izdaje: Župa BDM Kraljice mučenika ■ Adresa: Vlahe Bukovca 46, 32000 Vukovar ■ piše i odgovara: Zvonimir Martinović, župnik ■ Telefon: 032 297 949 ■ e-mail: zupa.kraljice.mucenika.vu@gmail.com ■ IBAN: HR2524070001100414842